

Solinarske štorije

zgodbe
turizma

Smo učenci osnovne šole Sečovelje in že petnajst let imamo na naši šoli turistični krožek, ki tesno sodeluje z lokalnim Turističnim društvom Taperin Sečovelje. Sprejeli smo moto našega TD, ki se glasi: »Imenujmo radi naš kraj, ker je samo eden in je naš« in se tega ob vsakem našem koraku ali odločitvah zavedamo in držimo. Hkrati se zavedamo, da živimo v turistični občini, ki je na področju turizma že veliko naredila, da pa se vedno lahko naredi ali izboljša marsikaj. Pripravili smo Turistični vodnik po sečoveljskih solinah in veliko izdelkov, ki bi jih lahko prodajali turistom. Najbolj smo ponosni na zgodbe, ki smo jih zapisali in tudi ilustrirali. Tako so nastale solinarske štorije, pripovedi solinarjev o njihovem življenju in solinarskih prigodah.

Ena izmed štirih štorij ima naslov Sečoveljski rov, gre pa tako ...

Pred tristo leti se je v Sečovljah razprostirala prekrasna dolina, ki je imela veliko bazenov, kanalov, nasipov, kamnitih hiš in bleščečih vetrnic. Tam so na svojih »štabilih« živele solinarske družine, ki so v vročih dneh grabile sol. Pomagali so tudi otroci, vsak po svojih močeh.

Nekega dne je nonoDomenico ob vsakdanjem delu razbil ročaj botasa in gavera. Zato je naročil svoji vnukinji Fiorelli, da odnese orodje bližnjemu mizarju, ki je imel svoj štabile (fond) na drugi strani kanala Grande. Fiorella je bilo strah, saj je vedela, da je prav tam rov, ki ga straži ogromna pošast. Vendar v tistih časih otroci niso smeli oporekati starejšim, zato se je opogumila in odšla na pot.

Ko je prispela do rova, je slišala bučen hrup in zagledala je spečo pošast. Spomnila se je, da vsi so si želeli iti v rov, saj so notri rastle zlate sveče ter voda z zdravilno močjo.

Fiorella je zajela sapo in stopila v votlino. Sveče, ki so visele s stropa ter molele iz ozkih rogov so se svetlikale in ji kazale pot. Z gaverom jih je nekaj pobrala ter jih skrila v žepe traverše (predpasnika). Botaso je postavila na tla in počakala, da se je napolnil z zdravilno vodo, ki je curljala iz sten.

Nato se je odpravila nazaj, a vsi rovi so si bili zelo podobni. Tako je tavala in postajala vedno bolj zaskrbljena.

Naenkrat je zaslišala prodoren glas. Bil je sam škrat Pirkmandelje, kralj vseh pošasti, ki je imel sedem oči in dvanajst rok. Prosila ga je, da ji pokaže pot nazaj, saj želi s plenom pomagati ljudem, ki trdo delajo.

Kralj ji je obljubil pomoč, vendar ji je postavil pogoj. Če so solinarji res tako neutrudni delavci, naj odslej v jami kopljejo tudi zlate sveče, ki bodo grele domačine.

Fiorella je varno prišla iz jame, saj je kralj pošasti odstranil svojega strazarja. V zahvalo mu je podarila kruh in sol. Sveče so na svetlobi postale črne kot najbolj črna noč.

Solinarji so vodo popili in postali neuničljivi. Veliko jih je odšlo v rov, kjer so kopalili te sveče, ki so se izkazale kot najbolj cenjen črni premog, ki je plapolal v ognjiščih in grel pridne družine rudarjev ter solinarjev.

Še danes se po Sečovljah šušlja, da imamo domačini korenine globoke kot oljka, segajo prav do rudniških rogov. In srce neskončno dobro kot soline, ki se razprostirajo v globine morja ali višine neba.

Zato, ker od vedno nosimo v sebi BELO – ČRNO, vidimo vse barve in odtenke tega sveta. Naravno bogastvo pa čuvamo kot mati, ki za otroka svoje življenje da.

Tiristični vodnik

Splošni opis poti – program vodenja

9.00 Prihod pred krajinski park Sečoveljske soline na Seči (Seča 115).

9.00–9.15 Zbiranje pred zapornicami ob vhodu v krajinski park.

9.15–9.45 Kratka predstavitev o Sečoveljskih solinah učencev in učiteljev.

9.45–10.15 Hoja skozi soline do prvega pokritega počivališča.

10.15–10.30 Kratka predstavitev Sečovelj in okolice.

10.30–10.45 Nadaljevanje hoje skozi soline do multimedijskega prostora.

10.45–11.15 Odmor oz. malica (domač kruh, sečoveljska sol, olivno olje, bakala na belo, sardele, voda, jabolka).

11.15–12.00 Poslušanje zgodb domačinov o življenju in delu solinarjev nekoč, pravljic in legend.

12.00–13.00 Delavnice.

14.30 Zaključek delavnic in odhod proti zbirnemu mestu.

